

การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*
DEVELOPMENT OF GUIDELINES QUALITY ACADEMIC ADMINISTRATION
SCHOOL FOR THE DEAF IN THE NORTHEAST

นัชชา พันธุ์ทับทิม¹, ศิริบุญเอื้อ เหล่าชัย²

Natcha Phanthabthim¹, Siriboonau Laochai²

วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย^{1,2}

College of Asian Scholars^{1,2}

Email : NatchaPhanthubthim@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร ข้าราชการครู ซึ่งเป็น บุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่โรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนทั้งสิ้น 113 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันปัญหาของการบริหารงานวิชาการโดยถวบรวมอยู่ในระดับมาก 2. การศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้มีละเอียดดังนี้ 2.1 ความเหมาะสมการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพของโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับความเหมาะสมจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การนิเทศภายใน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนและองค์กรอื่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ 2.2 ความเป็นไปได้การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับความเป็นไปได้จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวางแผนงานด้านวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนและองค์กรอื่น การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การนิเทศภายใน การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

คำสำคัญ : สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์; ความต้องการจำเป็น; พัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการ

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study the current condition Desirable and Necessary Conditions academic administration School for the Deaf in the Northeast 2) To develop guidelines Quality academic administration School for the Deaf in the Northeast. The sample group used in this research this is administrators, civil servants, teachers who are personnel performing their duties School for the Deaf in the Northeast a total of 114 people, Key informants are school administrators in School for the Deaf in the Northeast, total 5 people. The tools used in the research were questionnaires. Statistics used in data analysis consisted of percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) technique was used to prioritize needs.

The findings were 1. Current condition, problems of academic administration Overall, at a high level. 2. To develop guidelines Quality academic administration School for the Deaf in the Northeast suitability and feasibility Details are as follows: 2.1 Suitability development of guidelines for academic administration quality School for the Deaf in the Northeast Overall, it was at a high level. Considering each side in descending order of suitability namely Learning and teaching management that focuses on students is important. research to improve the quality of education in educational institutions. school curriculum development. development and promotion of learning resources. internal supervision. Collaboration in academic development with communities and other organizations. academic planning development and use of educational technology media. organizing and guidelines for academic work of educational institutes. Assessment, evaluation and transfer of academic results. Respectively. 2.2 Possibilities development of quality academic management guidelines School for the Deaf in the Northeast Overall, it was at a high level. Considering each aspect in descending order of possibilities. Namely development and use of educational technology media. school curriculum development. Learning and teaching management that focuses on students is important. academic planning. Academic collaboration is

better with other communities and organizations. Assessment, evaluation and transfer of academic results. research to improve the quality of education in educational institutions. internal supervision. development and promotion of learning resources. organizing and guidelines for academic work of educational institutes.

Keywords : Current and desirable conditions; Necessity; Develop guidelines for academic administration

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ทำให้สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีนัยสำคัญในทุกมิติซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี แต่ประเทศไทยก็ยังคง มีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนที่สำคัญของ ประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุข การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจโดยที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม (พระราชบัญญัติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545) การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินการทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียน (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2548)

ผลจากการศึกษารายงานการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนโสตศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2563 พบว่าในภาพรวมโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น 2) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี 3) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด 4) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร และ 5) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ยังพบว่ามีคุณภาพด้านงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง-มาก ซึ่งยังไม่น่าพอใจเท่าที่ควร ผู้วิจัยในฐานะครูผู้ปฏิบัติการสอนและประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศในการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีคุณภาพในระดับที่สูงขึ้น (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2563)

จากความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและนำแนวทางการบริหารงานวิชาการไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ทางการวิจัยทางการบริหารการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 ได้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 160 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้ขนาดตัวอย่าง 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่เป็นแบบตอบสนองคู่ (Dual response format) ชนิด 5 ระดับ มี 2 ตอนคือตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ สภาพปัจจุบัน อยู่ระหว่าง 0.28 – 0.76 สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง 0.29-0.81 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.89 และแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยไปสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาด้วยตัวเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ร้อยละ (Percentile) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

5. ผลการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การวิเคราะห์ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสภาพปัจจุบัน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ

($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.83) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.68) และการประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยภาพรวมมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified} = 0.031$

5.2 การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างและข้อมูลจากผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากความต้องการจำเป็น สรุปได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ 1) สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาข้อมูลพื้นฐาน ตามความจำเป็นเหมาะสมและตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น 2) สถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา 3) สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้อง กับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านที่ 2 การวางแผนงานด้านวิชาการ ได้แก่ 1) โรงเรียนมีการวางแผนด้านวิชาการโดยรวบรวมข้อมูล กำกับ ดูแล นิเทศและติดตามเกี่ยวกับงานวิชาการ 2) โรงเรียนมีการประชุมร่วมกับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) โรงเรียนมีการกำหนดให้มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนการ

ด้านที่ 3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ 1) โรงเรียนมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน 3) โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ด้านที่ 4 การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนมีการกำหนดระเบียบแนวทางการวัด ประเมินผลและเทียบโอนของสถานศึกษาอย่างชัดเจน 2) มีการประเมินยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดในการดำเนินงานวิชาการที่จะช่วยพัฒนาให้บรรลุอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียนให้สามารถพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนและต่อยอดการศึกษาในระดับสูงขึ้น 3) สถานศึกษาจัดการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง

ด้านที่ 5 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิเคราะห์และ วิจัยการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง 3) นำผลการวิจัยมาพัฒนาคุณภาพของงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา 4) ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 6 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการสำรวจแหล่งเรียนรู้ ทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษาและจัดทำรายการข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ 2) ผู้บริหารส่งเสริมการจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ แก่ครูและสถานศึกษาอื่นในบริเวณใกล้เคียง

ด้านที่ 7 การนิเทศภายใน ได้แก่ 1) สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน จัดระบบการนิเทศงานวิชาการและกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ภายใน สถานศึกษา 2) สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนและเรื่องอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูและ ดำเนินการนิเทศงานวิชาการในรูปแบบที่หลากหลาย

ด้านที่ 8 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนและองค์กรอื่น ได้แก่ 1) ผู้บริหารมีการติดต่อประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการ 2) ผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 3) ผู้บริหารและครูมีการวางแผนร่วมกันในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาอื่น

ด้านที่ 9 การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ได้แก่ 1) โรงเรียนมีการจัดทำร่างระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน 2) โรงเรียนมีการศึกษาและวิเคราะห์ระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับด้านวิชาการของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

ด้านที่ 10 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ 1) มีการศึกษาสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหา การจัดหา การเลือก การใช้และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้พัฒนาครูเพื่อผลิต พัฒนาสื่อ นวัตกรรม การเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินคุณภาพ สื่อ เพื่อเลือกใช้ประกอบการเรียน การสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3) สนับสนุนและจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างหลากหลาย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 สภาพปัจจุบัน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ยังต้องการได้รับการพัฒนาด้านการบริหารวิชาการในโรงเรียน เนื่องจากงานวิชาการ เปรียบเสมือนภาระหลักของสถานศึกษา ดังนั้น การบริหารงานวิชาการ จึงมีความสำคัญ และต้องมีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าและมีศักยภาพอยู่เสมอ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวม ทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพขอบข่ายและภารกิจ

6.2 สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า มีการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 นโยบายด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศเพื่อนำสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับโรงเรียนเฉพาะความพิการ ทั้งนี้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

และประเมินสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษาเน้นการจัดกิจกรรมให้นักเรียน พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตนเองได้รับที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์รวมถึงส่งเสริมให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องโดยคำนึงถึงอุดมการณ์และเป้าหมาย ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรตลอดจนพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน สอดคล้องกับ นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่มีความสำคัญอย่างมากต่อโรงเรียน ที่จะทำให้เกิดคุณภาพทั้งต่อครู การจัดการเรียนการสอน และต่อนักเรียน

6.3 การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

6.3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ควรศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นโยบายด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศเพื่อนำสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับโรงเรียนเฉพาะความพิการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา เน้นการจัดกิจกรรมให้นักเรียน พัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตนเองได้รับที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์รวมถึงส่งเสริมให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินหลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรตลอดจนพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับ สภาพปัจจุบัน สอดคล้องกับ UNESCO (1981) วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในระดับมัธยมศึกษา ได้สรุปปัญหา การใช้หลักสูตรของประเทศในทวีปเอเชีย พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตร เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดเอกสารหลักสูตรของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตร ขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตรขาดการตำราเรียนไม่ทันสมัยขาดแคลนหนังสือใช้อ่าน ประกอบ ประการสุดท้าย คือศูนย์พัฒนาหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้

6.3.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดในการดำเนินงานวิชาการให้คำนึงความสามารถพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนและต่อยอดการศึกษาในระดับสูงที่ขึ้น มีการประชุมร่วมกับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานและการจัดเวลาของกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับหลักปฏิบัติของโรงเรียน ทั้งนี้ยังมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นในด้านวิชาการเป็นหลัก เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนคำนึงถึงหน้าที่หลัก

ที่ตนเองต้องรับผิดชอบและปฏิบัติตนให้ถูกต้อง มีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนงานด้านวิชาการ เพื่อที่จะทำให้การสื่อสาร ส่งงาน และเก็บข้อมูลต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว สอดคล้องกับ สุพล พรเพ็ญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนวิชาการคือกระบวนการที่สำคัญซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนและรายละเอียดของการดำเนินการ

6.3.3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้เข้าใจบริบทด้านผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลมาใช้จัดการเรียนการสอนรองรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้ชุมชน หน่วยงาน ราชการ และท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้ความรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ ช่วยดูแลนักเรียน เป็นการลดภาระครูและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ออกแบบวิธีการวัดผลผู้เรียนตามสภาพจริงสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือการวัดผลที่เหมาะสมและมีคุณภาพ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลได้ตามที่หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับ สลิตา รินสิริ (2558) ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างจริงจัง ส่งเสริมให้ครูบุคลากรได้รับการอบรมการวัดผลประเมินผล ให้ครูมีวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย นิเทศกำกับติดตามการเตรียมการสอนของครู นิเทศติดตามการใช้สื่อการสอนของครู

6.3.4 การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการวิเคราะห์และกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนตามแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดวิธีการวัดผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การวัดผลและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงเป็นหลักเพื่อวัดผลและประเมินผลผู้เรียนจากพฤติกรรมการเรียนรู้ ยึดถือแนวปฏิบัติด้านการวัดผลประเมินผลผู้เรียนและเทียบโอนวิชาเรียนตามแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมทาง วิชาการที่จะทำให้ทราบผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนว่าตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด มีปัญหา มีอุปสรรค มีข้อบกพร่องและมีข้อจำกัดในเรื่องใดอันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ให้ดียิ่งขึ้น

6.3.5 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ และใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาคุณภาพการเรียนรู้อื่นๆ ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประสานความร่วมมือวิจัยกับ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อการวิจัย

อย่างสม่ำเสมอส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและประเมินผลเพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา สอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2555) เป็นกระบวนการสืบค้นหาความรู้ ความจริง คำตอบหรือองค์ความรู้ใหม่ด้วยวิธีการที่เป็นระบบ แบบแผนที่เชื่อถือได้เพื่อให้ได้ข้อค้นพบ ความรู้ ความจริง

6.3.6 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชนทั้งท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับจัดการเรียนการสอน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาและจัดทำทะเบียนข้อมูลแหล่งเรียนรู้ วิเคราะห์แหล่งเรียนรู้ทั้งที่มีอยู่และที่พบหรือสร้างขึ้นใหม่ โดยพิจารณาองค์ความรู้กระบวนการเรียนรู้และบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำสู่การจัดการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างโรงเรียน นักเรียน และชุมชน วิเคราะห์เนื้อหาสาระวิชาและบูรณาการเพื่อเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ของนักเรียนจากแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นและจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ครอบคลุมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สร้างแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและให้บริการชุมชนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างและดูแลบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้และมีการนิเทศติดตามการพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ นรรัชต์ ฝันเชียร (2563) โรงเรียนควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนร่วมกัน จะช่วยให้นักเรียนรักและหวงแหนแหล่งการเรียนรู้ และพร้อมใจที่จะดูแลรักษาสถานที่เหล่านั้นให้ดีอยู่เสมอ ถ้าโรงเรียนสามารถปลูกจิตสำนึกเหล่านี้ให้เกิดขึ้นภายในใจนักเรียน เพราะนั่นหมายถึงความยั่งยืนของแหล่งการเรียนรู้ที่จะมีประโยชน์ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่นนั่นเอง

6.3.7 การนิเทศภายใน ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการออกแบบและวางแผนระบบการนิเทศภายในให้สอดคล้องกับวิธีการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนและบริบท โดยไม่เพิ่มภาระของครูผู้สอนไม่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอนและนักเรียน จัดวางโครงสร้างของคณะกรรมการนิเทศภายในโดยพิจารณาผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาโดยกำหนดบทบาทและหน้าที่ตามความเหมาะสม มุ่งเน้นการนิเทศแบบกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาการทำงานรูปแบบการนิเทศมีความยืดหยุ่น มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เลือกรูปแบบการนิเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมและมีการปรับปรุงวิธีการนิเทศ เครื่องมือนิเทศให้มีความเหมาะสมมีมาตรฐานและเชื่อถือได้เสมอ จัดทำรายงานการนิเทศการศึกษาและสะท้อนผลการนิเทศเพื่อนำสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2548) กล่าวว่าการนิเทศภายใน เป็นกระบวนการใน การปฏิบัติงานทางการศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรภายในโรงเรียนร่วมมือกันจัดขึ้นเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียนและเพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นในตัวผู้เรียนทุกด้านโดยบุคลากรในโรงเรียนรวมถึงเป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของครูอีกทางหนึ่งด้วย

6.3.8 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนและองค์กรอื่น ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ

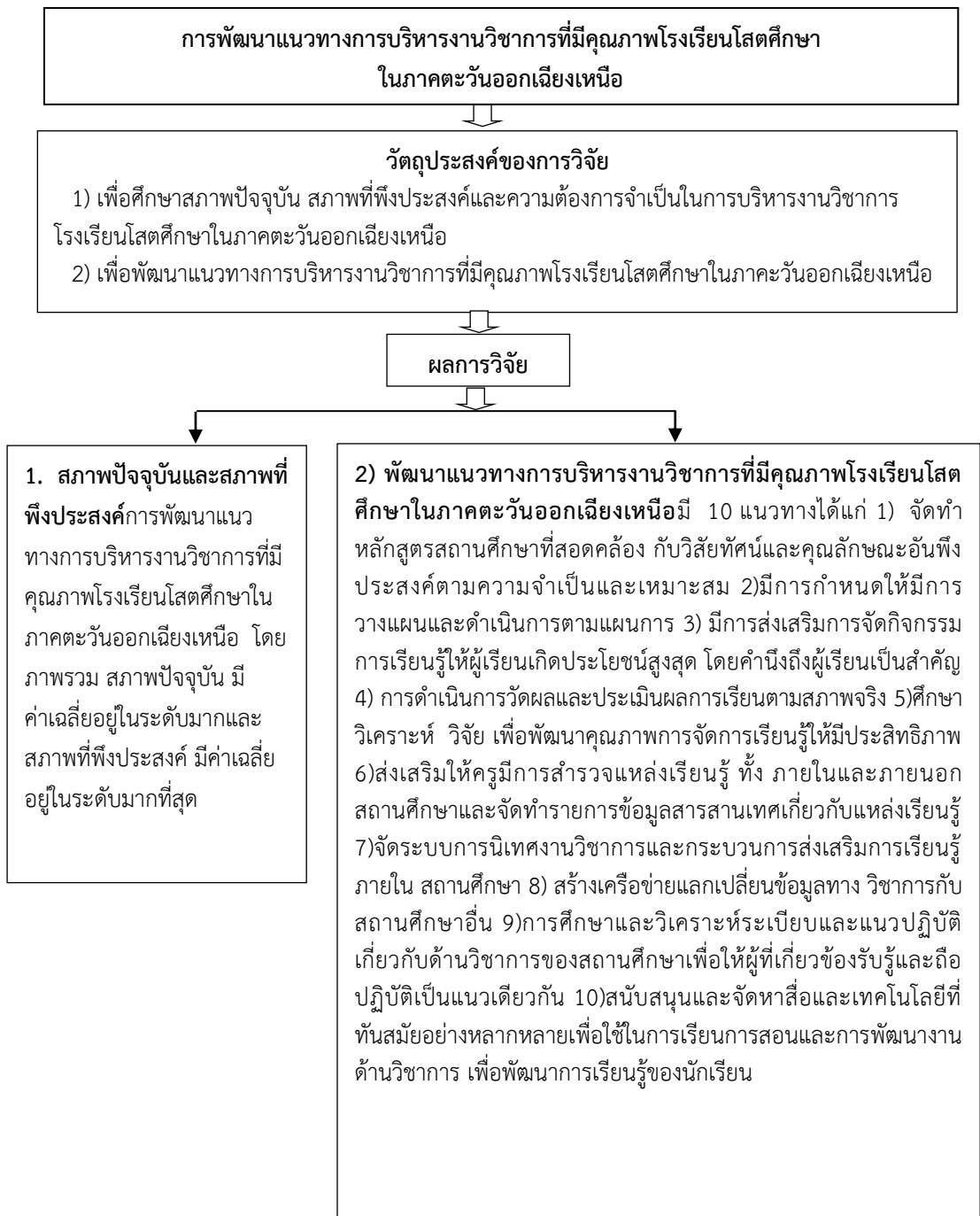
โรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการติดต่อประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการ สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ทั้งนี้ผู้บริหารและครูมีการวางแผนร่วมกันในการพัฒนาและมีการติดตามประเมินผลความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาในการพัฒนาแนวทางในการบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับชุมชนและองค์กรอื่นของรัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในบริเวณใกล้เคียงภายในเขตพื้นที่การศึกษาและอื่นๆในปัจจุบันเป็นยุคที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ การประสานความร่วมมือในด้านวิชาการกับสถานศึกษาอื่นทำให้นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนได้รับความรู้ ที่กว้างขวางขึ้นเพราะการร่วมมือทางวิชาการเป็นการแบ่งปันสื่อ และองค์ความรู้ต่าง ๆ

6.3.9 การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการจัดทำร่างระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา วิเคราะห์ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน มีการตรวจสอบร่างระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับด้านวิชาการของสถานศึกษาและแก้ไขปรับปรุง และนำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับด้านวิชาการของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้มีการติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา สอดคล้องกับ หทัย ศิริพิน (2558) ได้เสนอแนวทางการดำเนินการวิเคราะห์ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้และถือปฏิบัติ จัดทำร่างระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้าน วิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้ตรวจสอบร่างระเบียบ แนวปฏิบัติ และประเมินผล การใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาและนำไปแก้ไขปรับปรุง

6.3.10 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ผลการศึกษาและพัฒนาแนวทางสรุปได้ว่า การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการศึกษาและวิเคราะห์ทรัพยากรและงบประมาณ เพื่อวางแผนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอน ศึกษาวิธีการผลิตสื่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แอปพลิเคชัน เว็บไซต์ เพื่อนำสู่การผลิตสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและผู้บริหารมีการนิเทศติดตามการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ที่ได้ส่งเสริมสนับสนุน ด้านผลิตและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และได้เสนอให้สถานศึกษาดำเนินการตั้งศูนย์สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทำหน้าที่จัดหา ผลิต พัฒนาและเก็บรักษา เผยแพร่และให้บริการสื่อและเทคโนโลยี รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น พัฒนาห้องสมุดโรงเรียนเป็นศูนย์รวม สื่อและเทคโนโลยีเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของครู นักเรียน และชุมชน เป็นต้น

7. องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 10 แนวทางดังแผนภาพ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 โรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีนโยบายที่จะพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการให้เป็นรูปธรรม

8.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานวิชาการและนำองค์ความรู้ใหม่ๆ นำไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพที่สูงขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีทักษะทางด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานวิชาการ

8.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนโสตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรมีวิสัยทัศน์ ที่ชัดเจน เพื่อให้เข้าใจบทบาท หน้าที่ของตน ทิศทางการบริหารงานวิชาการ และนำความรู้ ความเชี่ยวชาญมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการให้บรรลุตามเป้าหมาย

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรศึกษาการบริหารงานโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานแผนงานและงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานหอพัก เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการส่งเสริมและปรับปรุงพัฒนาต่อไป

8.3.2 ควรศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดอื่นๆ เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามพลวัตของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

9. บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

นรรชต์ ฝันเชียร. (2563). ทฤษฎีพหุปัญญาสู่การเข้าถึงอัจฉริยภาพของนักเรียนทุกคน. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565. จาก <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/78233/-blog-teaartedu-teaart->

นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิชิต ฤทธิจรูญ. (2555). การวิจัยทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพห้องจัดการของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุศฎบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สลิตา รินสิริ. (2558). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนในอำเภอเกาะ
จันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2561-2580). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ
ยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2563). สถานศึกษาในสังกัด สศศ. โรงเรียนเฉพาะความพิการ.
สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2565. จาก <http://special.obec.go.th/HV3/belong1.php>
- สุพล พรเพ็ญ. (2561). การบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัด
กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หทัย ศิริพิน. (2558). ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านกระทู้มลิ้ม (นครราชสีมา
ประสิทธิ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. การศึกษา
อิสระมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- UNESCO. (1981). *Quality of Life: an Orientation of Population Education*. Bangkok :
UNESCO.